

Metody pracy terapeutycznej

Terapia pedagogiczna to oddziaływanie za pomocą środków pedagogicznych na przyczyny i przejawy trudności dziecka w uczeniu się, mające na celu eliminowanie niepowodzeń szkolnych oraz ich ujemnych konsekwencji. Terapia pedagogiczna stanowi swoistą interwencję wychowawczą, zmierzającą do spowodowania określonych, pozytywnych zmian w zakresie sfery poznawczej i emocjonalno-motywacyjnej oraz w strukturze wiedzy i umiejętności szkolnych dziecka.

Ze względu na fakt, że zajęcia terapii pedagogicznej dla uczniów klasy IV szkoły podstawowej i wyższych odbywają się w grupach, terapeuta musi dbać o budowanie właściwych postaw i relacji między członkami grupy. W pracy swej wykorzystuje więc elementy gier psychologicznych. Gry te pozwalają także tworzyć pozytywny wizerunek własnej osoby jako członka grupy, a tym samym umożliwiają uczniowi tworzenie pozytywnej samooceny. Dyslektycy to bowiem najczęściej uczniowie skazani w szkole na niepowodzenie. Terapeuta musi odbudować w nich wiarę we własne możliwości, dodawać im odwagi, organizować sukces.

Ze względu na zaburzenia funkcji percepcyjno-motorycznych ważnych w nauce w pracy terapeutycznej niezbędne jest angażowanie wszystkich zmysłów ucznia. Terapeuta wykorzystuje do tego celu opracowane już gry, bazujące na materiale nieliterowym np. puzzle, Pusy, układanki, domina, bierki, Super-labirynt, Mastermind, Memory, Mam.

Percepcję wzrokową i koordynację wzrokowo-ruchową usprawnia się też poprzez wyszukiwanie różnic między obrazkami, jednakowych przedmiotów na dwóch różnych obrazkach, cienia danego przedmiotu, jego negatywu lub odbicia lustrzanego, wyszukiwanie danej rzeczy na rysunku bardzo bogatym w elementy itp.

Ponadto pracuje się na materiale literowym (głównie ortograficznym) i cyfrowym. Wykorzystuje się m.in. rozsypanki

literowe, sylabowe, wyrazowe, krzyżówki, rebusy, labirynty literowe, logogryfy. Uczeń odszukuje ukryte wyrazy w innych wyrazach (np. NASTRÓJ-STRÓJ), między wyrazami, w układach graficznych, odgaduje „zaszyfrowane” wyrazy wykorzystując podany klucz, odczytuje wyrazy z poplątanych liter.

Dodatkową pomocą są gry: Rummikub, Krzyżówka, Scrabble, Koło Fortuny.

W pracy terapeutycznej nie brakuje też dyktanda, pisania z pamięci, wypełniania luk w tekstach, redagowania wypowiedzi pisemnych. Wszystko to sprzyja wytwarzaniu nawyku właściwego pisania. Niezbędne są też ćwiczenia w czytaniu.

Zajęcia terapii pedagogicznej służą też ćwiczeniu pamięci wzrokowej i słuchowej. Zadaniem dyslektyka jest zapamiętać układy cyfr, liter, wyrazów mówionych lub zapisanych, figur, szczegółów na obrazku itp.

Do ćwiczeń percepcji słuchowej i koordynacji słuchowo-ruchowej wykorzystywane są m.in. dźwięki z otoczenia, sekwencje dźwięków muzycznych, melodie, rytmy. Dyslektyk uczy się je identyfikować i różnicować. Dokonuje też analizy i syntezy słuchowej głosek, wyrazów i zdań.

Ze względu na to, że uczeń posługuje się głównie metodą papier-ołówki, zadaniem terapeuty jest łączyć ćwiczenia tak, by angażowały wiele zmysłów, wzbogacać zajęcia o elementy dramy i pantomimy, przeplatać ćwiczenia na materiale ortograficznym z ćwiczeniami na materiale nieliterowym.

Podsumowanie i wnioski

Celem pracy było zaprojektowanie systemu informatycznego wspomagającego pracę psychologa-terapeuty nad zaburzonymi funkcjami percepcyjno-motorycznymi u dzieci dyslektycznych oraz usprawniającego naukę ortografii w zakresie liter „u” i „ó”.

Założenia funkcjonalne, przedstawione w specyfikacji wymagań,

zostały zrealizowane. Zaimplementowano i przetestowano wszystkie wyspecyfikowane funkcje.

Założenia funkcjonalne przedstawione z punktu widzenia terapeuty będą możliwe do zweryfikowania w trakcie wykorzystywania systemu w pracy terapeutycznej przez dłuższy okres czasu, umożliwiając zaobserwowanie efektów pracy.

(..)

Przeprowadzono (..) testy z udziałem dzieci dyslektycznych w wieku 11-14 pod kątem weryfikacji funkcjonalności niezmiennych parametrów poszczególnych aplikacji. Program traktowany był jako zabawa, co było jednym z założeń: nauka poprzez zabawę. Bardzo dużą satysfakcją był fakt pracy z komputerem, traktowany jako wyróżnienie. Deprymująca dla dzieci była konieczność wykonywania zadań na czas (Kody słów), ale doping, w postaci przyrastającej liczby punktów i możliwości wygrania (szczególnie ważny element w pracy z dzieckiem dyslektycznym), okazał się na tyle silny, że zniechęcenie było tylko chwilowe i szybko mijało.

Obecna wersja systemu jest w pełni funkcjonalna i swoim zakresem wspiera w stopniu dobrym kształtowanie zaburzonych funkcji percepcyjno-motorycznych (opinia terapeuty). Z niektórych mankamentów można wymienić niedużą liczbę zadań, brak programu zarządzającego bazą danych oraz powolność pracy na słabszym sprzęcie, co było przedmiotem krytyki ze strony terapeuty.

W przyszłości mankamenty te mogą być usunięte, gdyż program napisany jest tak, że nie ma problemów z dołączaniem nowych modułów z zadaniami, a prędkość działania znacznie wzrasta, jeżeli wykorzystuje się do pracy komputer z procesorem Pentium. Baza danych natomiast jest w formacie MS Access i mając to narzędzie można w prosty sposób zarządzać danymi. Ponadto będzie dopisany specjalny moduł oferujący uproszczoną formę dostępu do danych i możliwość ich edycji.

Prawdziwym sprawdzianem będzie dopiero właściwa eksploatacja. Niemniej jednak wstępne testy pokazały, że system sprawdza się w pracy z dziećmi. Można zatem uznać, że cel końcowy został zrealizowany

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.